Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

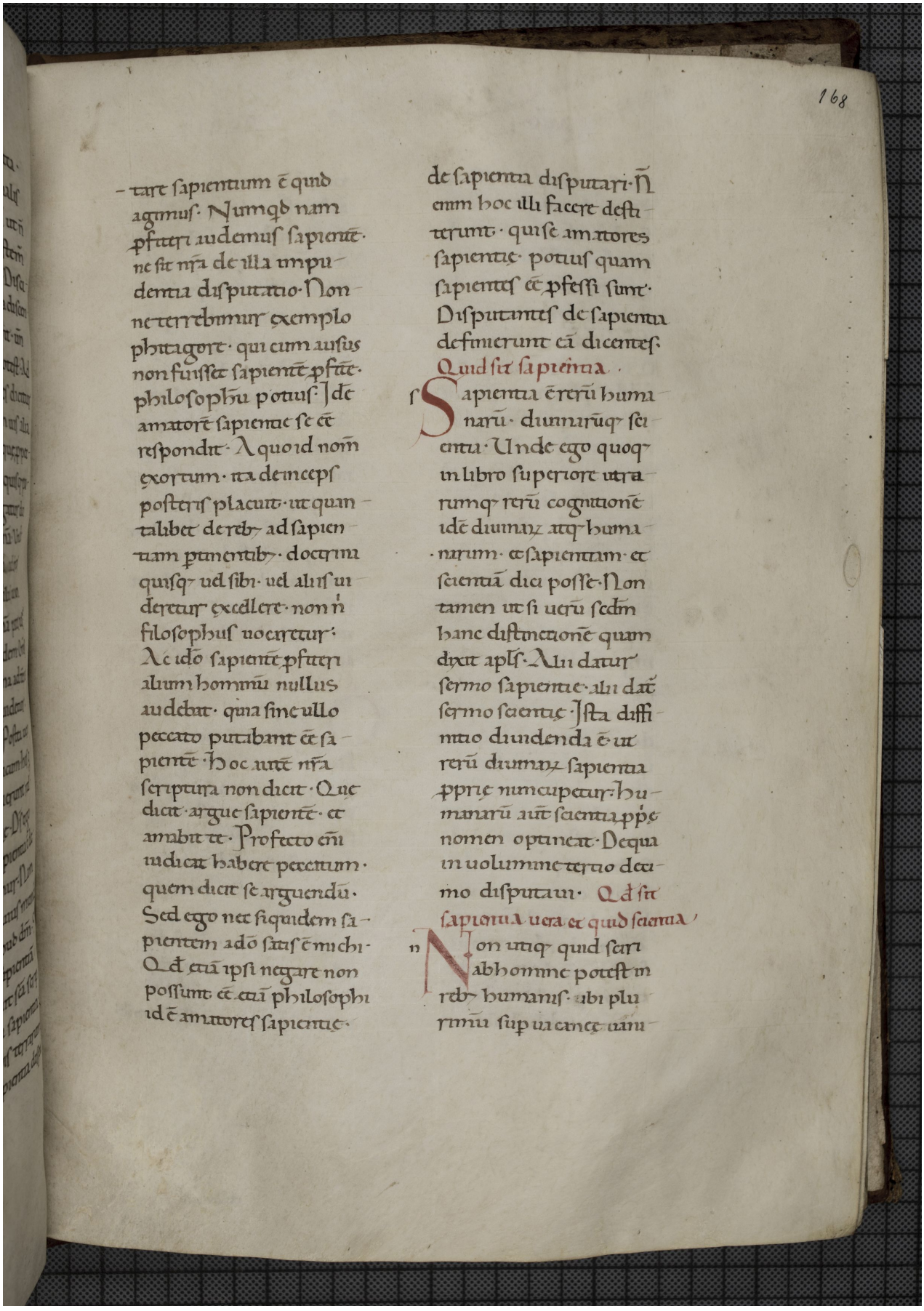

168

tare sapientiam ē quid
agimus. Numqd nam
pfiteri audemus sapientē
ne sit nra de illa impu
dentia disputatio. Non
ne terrebimur exemplo
phitagore. qui cum ausus
non fuisse sapientē pfite
philosophū potius. Jdē
amatorē sapientiae se ee
respondit. A quo id nom
exortum. ita deinceps
posteris placuit. ut quan
talibet de reb⁹ ad sapien
tiam pmentib⁹. docti
quisq⁹ uel sibi. uel alius u
deretur excellere. non n
filosophus uocaretur.
Ac idō sapientē pfiteri
alium hominū nullus
audebat. quia sine ullo
peccato putabant ee sa
pientē. Hoc autē nra
scriptura non dicit. Que
dicat. argue sapientē. et
amabit te. Profecto eni
udicat habere peccatum.
quem dicat se arguendū.
Sed ego nec siquidem sa
pientem adō satis ē mihi.
Qd etiā ipsi negare non
possunt ee etiā philosophi
id ē amatores sapientiae.
de sapientia disputari. N
emm hoc illi facere desti
terunt. qui se amatores
sapientiae. potius quam
sapientes ee pfessi sunt.
Disputantes de sapientia
definierunt ei dicentes.

Quid sit sapientia.

Sapientia ē rerū humā
narū. diuinarūq⁹ sci
entia. Unde ego quoq⁹
in libro superiore utra
rumq⁹ rerū cognitionē
idē diuinā atq⁹ huma
nārum. et sapientiam. et
scientiā dici posse. Non
tamen ut si uerū secdm
hanc distinctionē quam
dixit apls. Alii datur
sermo sapientiae. alii dat
sermo scientiae. Jsta diffi
nitio diuidenda ē ut
rerū diuinā⁹ sapientia
ppriē nuncupetur. hu
manarū aut scientia ppē
nomen optineat. Dequa
in uolumine tertio decī
mo disputaui. Qd sit
sapientia uera et quid scientia.

Non utiq⁹ quid scire
ab homine potest m
reb⁹ humanis. ubi plu
rimū supuacuae uanu